

عنوان مقاله:

آزادی ملاقات با متهم در سنجه شریعت، اخلاق و قانون

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات اخلاق کاربردی، دوره 19، شماره 5 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسنده:

مهدی موحدی محب - گروه حقوق، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

بر پایه قوانین رایج، در شمار زیادی از جرائم، از زمان توجه اتهام ومقدمات رسیدگی تا تکمیل پرونده قضائی برای صدور حکم نهائی، متهم تحت نظر قرار می گیرد. این پرسش مطرح است که اقتضای مبانی شرعی و اخلاقی در خصوص ملاقات آزادانه وی با افراد، از جمله وکیل، چیست؟ پژوهش بنیادی حاضر، به روش توصیفی تحلیلی، به تحلیل اخلاقی مساله با ریشه های فقهی و بررسی تعارض های احتمالی برخی قوانین می پردازد؛ یافته ها حاکی از آن است که بامحک اخلاق وملاک اعتدال میان رعایت حال متهم وحفظ حریم جامعه، منع مطلق ملاقات، چه بسا غیر اخلاقی، آسیب زا وناموجه بوده، جواز مطلق آن نیز ممکن است در تعارض با اخلاق، حکمت و قانون قرار گیرد. در واقع، هدف اصلی از وضع چارچوب های متنوع در تدابیر سیاست مدن، تامین فضائل ومکارم اخلاق، چون، قسط، عدل، انصاف و اعتدال در امور بوده که عامل اصلاح رعیت وبلاد دانسته شده است. نتایج، بیانگر آنست که اگر به تشخیص قاضی عادل، ملاقات بامتهم، فرایند کشف حقیقت را دچار تاخیر یا آسیب کند، مثل این که راه مجادله وگریز از قانون را به او بیاموزد، بحکم عقل، فطرت و اخلاق، باید تاسرحد تامین مصالح، آن را محدود کرد. از سوی دیگر، ممکن است منع مطلق ارتباط متهم با دیگران، آسیب های روحی یا جسمی ناروا برای او یا بستگانش بدنبال داشته، در تعارض با حقوق شهروندی قرار گیرد. بنابراین، در مجموع، باید با لحاظ مبانی عقلی و اخلاقی، راه اعتدال پیموده و در جهت تامین عدالت، ضمن به رسمیت شناختن حق ملاقات و حضور وکیل، بسته به چند و چون شواهد موجود علیه متهم، با تحدید یا نظارت بر آن، با ابزارهای نوین، راه تحریف حقیقت را تاسرحد امکان، بست؛ چه، یکسان پنداشتن متهمی که شواهد روشنی علیه او وجود دارد، اما هنوز حکم قطعی محکومیتش صادر نشده، با شهروند عادی غیر متهم، در تنافی با ارتکاز عقلانی است.

کلمات کلیدی:

آزادی ملاقات با متهم، حقوق بشر، حقوق شهروندی، سنجه اخلاق و شریعت، عدالت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2016615>

